

چه نوع سیستمی است؟

گزیده ای از "انقلاب: چرا لازم است، چرا امکانش وجود دارد، برای چیست." *

فیلم سخنرانی باب آواکیان، صدر حزب کمونیست انقلابی

اجازه دهید در مورد آنچه که این سیستم بطور روزمره علیه جوانان، به آینده، و آنچه که آینده ی آنان قرار است باشد، در باره جامعه و مردم صحبت کنیم، مردم بدون شغل، جوانانی که هیچ امیدی به دشاتن به یک شغل مناسب و معقول ندارند و در خیابان تنها به دنبال چیزی شبیه به جرم پرسه می زنند تا شاید بموجب آن چیزی عایدشان شود و مورد احترام قرار گیرند. به تازگی کتابی به نام "سرمایه داری توربو" که توسط یک نویسنده محافظه کار به نام ادوارد لوتوتک نوشته شده را می خواندم. هرچند او یک محافظه کار است اما، نظریه جالب و قابل توجه ای را ارائه داده است و می گوید: برای میلیون ها نفر از جوانان در داخل شهرستانها، حتی با در نظر گرفتن احتمال کشته شدن شان در سنین جوانی و یا به خاطر ارتکاب جرم و جنایت مدت طولانی زندان شوند، ارتکاب به جرم یک انتخاب عقلانی است. در مورد آنچه که او گفت فکر کنیم، در واقع این نویسنده تحلیلگر محافظه کار می گوید، برای این جوانان ارتکاب جرم قابل درک است، چون یگانه و بهترین گزینه در مقابل آنها است. و در عین او البته، او می گوید: مردم موعظه های کشیش واری به جوانان به خاطر اینکه آنها با ارتکاب جرم و جنایت چه کار وحشتناکی انجام می دهند، می کنند. خب، پس اگر می گویند که برای میلیون ها و میلیون ها نفر از جوانان داخل شهرها تحت نظام شما ارتکاب جرم یک انتخاب عقلانی و بهترین انتخاب در مقابل آنها می باشد، این چه گونه نظامی است؟ پس شما چه نوع سیستم لعنتی دارید؟ در این کشور بیش از 2 میلیون نفر که اکثریت آنها را افراد جوان، به خصوص سیاه هان و لاتین تبارها تشکیل می دهند، در زندان می باشد. باز هم می گویم، این چه نوع کشوری و چه نوع سیستمی است که در آن پول بیشتری در زندان ها نسبت به آموزش و پرورش برای مردم در داخل شهرستانها تخصیص داده شده و خرج می شود؟ چرا؟ و چه دلیل خوبی وجود دارد برای بسیاری از آنان که هنوز نوجوانان زیر سن قانونی اند را به این نتیجه رسانده است که با وجود آنکه می دانند ممکن است به سن هجده و بیست و یک سالگی نرسند و یا با ارتکاب جرم ی به زندان های طویل المدت محکوم شوند؟ به تمام این کودکان زیبا، پر از زندگی و انرژی و پر از امید به آینده زمانی که نوجوان هستند، نگاه کنید. و ببینید برای بسیاری از آنان بعد از آنکه کمی سنشان بالا می رود به خاطر کارکرد این سیستم چه اتفاقی می افتد. یک بار دیگر می گویم که این چه نوع جامعه ای است؟ چه نوع از سیستمی است؟ نه! این نسل و نسل های آینده شایسته آینده ای بسیار بهتری هستند و آینده ای بسیار بهتر امکان پذیر است. من می گویم بیش از این نه، نسل جوانان ما در آمریکا و در سراسر جهان که زندگی شان تحت این سیستم لعنتی خاتمه یافته است، که سرنوشت شان قفل و مهر شده است، به مرگ زودرس محکوم شده اند و یا با یک عمر بدبختی و خشونت تحت چنین نظامی روبرو هستند، جوانانی حتی قبل از تولدشان سرنوشت شان توسط این سیستم در مسیر ظلم و ستم کشانده شده است و فراموشی شده اند. من می گویم بیش از این نه. و با وجد آنکه حتی برای جوانانی که در آن نوع از وضعیت به دام نیافتاده اند، این سیستم خفه کننده ی روحیه و تضعیف کننده آینده و دلتنگ

کننده است و در مقابلشان زندگی در جامعه و جهانی است که واقعا نفرت انگیز و مضمّن کننده است و به طور مداوم مردم را به چاله های گل و لای می کشاند. و در بهترین حالت، اگر شما از چنان خطرانی در سن جوانی بگذرید، مگر اینکه جزء آن دسته قلیلی که واقعا از لحاظ موقعیت اجتماعی قوی یا ممتاز بهره مند باشند، مگر آنکه به اندازه کافی خوش شانس باشید، می توانید از یک زندگی کشنده معمولی و خرحمالی در شغلی که از آن خوشتان نمی آید مشغول کار شوید. و پس از آن به جای این که با آن همه تجربه ای که کسب کرده اید و تمام چیزهایی را که آموخته اید زمانیکه پیر تر می شوید تحت فشار قرار داده و به عنوان فردی بی فایده و بی ارزش که تاریخ مصرفش تمام شده است کنار می گذارند. این چه نوع سیستمی است؟

برای گوش دادن به این ویدیو (به زبان انگلیسی) به لینک زیر مراجعه کنید:

<http://www.youtube.com/watch?v=6ptNPQ83XLY>

* در 1 ژوئیه 2011 زندانیان "زندان پلیکان بای واحد امنیتی" اعتصاب غذایی را که به سراسر زندان های ایالت کالیفرنیا اشاعه داده شد با شرکت 6000 نفر شروع نمودند. این زندان از تحت نظارت شدید مافوق امنیتی و سرکوب مداوم قرار دارد. زندانیان آن "بدترین بدترها افراد از میان مرتکبین به جرم" محسوب می شوند. این زندانیان از ابتدای ورودشان به زندان 8 سال یا حتی چند دهه از زندگی شان را در سلول های انفرادی بدون ارتباط با دیگران می گذرانند. از 24 ساعت در روز، 23 ساعت آنرا بدون آنکه از سلول خارج شوند سپری می کنند. هزاران هزار نفر در سراسر آمریکا در چنین وضعیتی در زندان ها به سر می برند. این شکنجه است و باید متوقف شود...

BOB AVAKIAN

**The Vision, the Works,
the Leadership for
a New Stage of
Communist
Revolution**

GET INTO BA!

GET INTO BA!

«در شرایط کنونی تعداد جمعیت سیاهان-آفریقایی (سیاه پوستان) که در زندان، یا تحت نظارت با آزادی مشروط و آزادی محدود تحت شرایط معین در زندان های آمریکا بسر میبرند، بیش از کل شمار بردگانی

که در سال 1850 قبل از جنگ داخلی آمریکا برده بودند، وجود دارد.» میشل الکساندر نویسنده "جیم کرو نوین، زندانی کردن های توده ای در عصر چشم پوشی از تعصبات نسبت به اقلیتهای ملی."